

Literaire bijlage bij Mijn weekblad

Verhalen voor opera's

In het midden van de negentiende eeuw bloeide de opera als nooit tevoren. Het ene na het andere succesverhaal kreeg een gezongen uitvoering. We zullen dat spoor nu volgen aan de hand van een paar voorbeelden.

In 1851 boekte de componist Giuseppe Verdi (1813-1901) zijn eerste grote succes met de opera *Rigoletto*. Het libretto was gebaseerd op de roman *Le roi s'amuse* van Victor Hugo. Hij moest er wat moeilijkheden met de censuur voor overwinnen, want in die tijd kon je je beter beperken tot liefdesverhalen.

Zijn volgende en meest succesvolle opera was gebaseerd op *La Dame aux camellias* van Alexandre Dumas, fils. De roman was al gepubliceerd in 1848, maar het vierde vooral triomfen als theaterstuk sinds 1852. Het leidde Verdi onmiddellijk tot het schrijven van zijn beroemdste opera *La Traviata* (*De verdoolde*) die in 1853 zijn première beleefde in Venetië. De hoofdfiguur Marguerite Gautier (in de opera Violetta Valéry) was gebaseerd op Marie Duplessis, de geliefde van de auteur.

In datzelfde jaar vond in Rome de eerste uitvoering plaats van Verdi's opra *Il trovatore*. Bovendien schreef Prosper Mérimée (1803-1870) in dat jaar zijn befaamde novelle *Carmen* die zou leiden tot de meest succesvolle opera van George Bizet.

La Traviata (*De verdoolde*)

Violetta, een bekende en rijke courtesane, geeft een feest ter ere van haar verjaardag. Hier is ook aanwezig Alfredo Germont, die haar reeds een jaar van een afstand aanbidt. Violetta krijgt een flauwte en blijft alleen in het vertrek achter. Alfredo komt haar opzoeken en verklaart haar zijn liefde. Violetta wuift deze eerst weg maar is later ontroerd en geeft een cameliabloem aan Alfredo die hij moet terugbrengen als deze verwelkt is (de volgende dag dus). Na afloop van het feest kijkt Violetta terug op haar leven en denkt ze aan een beter leven met Alfredo in de toekomst.

Violetta en Alfredo gaan dan samen in een huis op het Franse platteland wonen. Violetta heeft haar verleden achter zich gelaten en leidt nu een eenvoudig leven met Alfredo. Ze besluit haar bezittingen te laten verkopen om het huidige leventje voort

te zetten. Als Alfredo hier achter komt, vertrekt hij terstond naar Parijs om dit te beletten. Na zijn vertrek krijgt Violetta bezoek van de vader van Alfredo. Deze smeekt haar om bij Alfredo weg te gaan daar hun 'zondige' relatie een huwelijk van de zus van Alfredo in de weg staat. Ze geeft toe en schrijft een afscheidsbrief aan Alfredo. Als Alfredo thuis komt en de brief leest is hij ontroostbaar, terwijl zijn vader hem probeert te bewegen terug te keren naar de Provence.

Flora, een oude vriendin van Violetta, geeft een feest. Violetta is aanwezig, vergezeld door haar oude beschermer, Baron Douphol. Alfredo speelt kaart tegen de baron en staat daarbij op aanzienlijke winst. Violetta vreest voor het aanstaande duel tussen beide mannen en probeert Alfredo zo ver te krijgen dat hij weggaat. Alfredo, nog steeds woedend om de afwijzing door Violetta, roept alle aanwezige gasten naar zich toe, smijt al zijn gewonnen geld in de richting van Violetta en roept uit dat hij daarmee al haar gunsten heeft betaald. De gasten reageren zeer verontwaardigd op deze grove belediging. Violetta, zwaar ziek, bezwijkt in de armen van Flora.

De tuberculose eist haar tol. Annina, haar trouwe bediende, is bij haar als ze op sterven ligt in haar slaapkamer.. Alfredo is door zijn vader ingelicht over het offer dat Violetta heeft gebracht. Hij zoekt haar op en smeekt haar om vergeving, die zij dankbaar schenkt. Violetta is zeer verheugd over zijn komst en wil zich aankleden voor hem, maar zij kan het niet. Dan komt Germondt-père de vader van Alfredo binnen. Hij zegt met zoveel woorden dat hij verscheurd wordt door wroeging, en dat het een grove fout van hem was Violetta te dwingen Alfredo op te geven. maar Violetta weet dat ze zeer spoedig zal sterven, en geeft Alfredo een portretje van zichzelf, ze smeekt hem te trouwen als hij ooit een lief meisje zal ontmoeten. Ze sterft ten slotte in zijn armen.

In 1980 werd *La Traviata* door de Opéra national du Rhin uitgevoerd in de décors en de costuums zoals Verdi die had gewild. De sopraan in de rol van Violetta was Cathérine Malfitano.